

ikke ville være brøstholdne ved at udelukkes fra, hvad der bestemmes for det øvrige Land, men her i dette Tilfælde forekommer det mig, at man ikke kan opstille et lignende Raisonnement, fordi det i ganske særlig Grad er i Forholdet mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg, at der vil være en Retfærdighedshandling at udføre ved just her at gøre denne Lovs Bestemmelser gældende. Jeg vil derfor meget beklage, om Bestemmelserne i § 5 bleve staaende, selv under denne mildere Form, at denne Paragraf om 3 Aar skal revideres. Jeg havde for Resten gerne set, at denne Indvending var bleven fremført af ærede københavnske Medlemmer, som høre til Flertallet her i Tinget, fordi den saa vilde have saa meget mere Vægt; men da den endnu ikke er fremkommen fra nogen af de Herrer's Side, beder jeg dem underhaanden gøre deres Indskydelse gældende, saaledes at Kjøbenhavn ikke vil blive saa brøstholden, som det vilde være Tilfældet, hvis § 5 faar Lov at staa usforandret i dette Lovforslag.

Indenrigsministeren (Hørring):

Det første store Spørgsmaal, som er kommet frem under denne Debat, er dette, om det vil være rigtigt at opgive en Revision af den kommunale Skattelovgivning i sin Helhed. Det ærede Medlem for Ringstøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) henviste til, at man i ethvert Tilfælde ved at fremme det Lovforslag, der foreligger her, vil udsthyde en Revision af den kommunale Skattelovgivning paa ubestemt Tid. Jeg maa selvfølgelig erkende Rigtigheden heraf, i alt Fald delvis. Hvis man vedtager Reglerne, saaledes som de nu ere foreslaaede, vil Opfordringen til at tage dette store Arbejde op, blive saa meget ringere, i alt Fald i den første Tid. Men paa den anden Side tror jeg heller ikke, at der vil gaa ret mange Aar, før Kravet om en Omordning af den kommunale Skattelovgivning vil melde sig igen med en ikke ringe Styrke. Jeg tror ikke, man behøver at frygte for, at dette Krav overhovedet skal dø hen eller blive skrænlagt for steds. Naar man imidlertid ser hen til, hvorledes det er gaaet med de Forsøg, der i en længere Række have været fremme for at faa en Forandring af den kommunale Skattelovgivning, har det jo været saaledes, at man oprindelig begyndte med Kravet om, at der skulde indføres en interkommunal Beskatning. Det var et Krav, der var stærkt oppe i Befolkningen ude omkring i Landet, og navnlig da i Købstæderne, og det, man mente, var i Grunden dette, at man skulde komme til en

Beskatning af Aktieselskaber og andre af den Slags Selskaber, og tillige, at man skulde kunne give Næringskommunen Afgang til at beskaffe de næringsdrivende, der ikke havde Ophold i den. Det var i Grunden disse to Punkter, man havde for Øje, naar Forordningen blev rejst om en interkommunal Beskatning. Men efterhaanden som Sagen er bleven drøftet, har Forordningen om en Reform paa dette Omraade udvidet sig. Man har ment, at man burde tage Spørgsmaalet om en Revision af Skattelovgivningen i det hele taget op, og man naaede endelig saa vidt, som vi vare i forforrige Samling, da Regeringen fremsatte sit Lovforslag i Landstinget. Dette Lovforslag indeholdt i Virkeligheden en fuldstændig Revision. Det indeholdt for det første forskellige Ændringer og specielle Bestemmelser, og da navnlig ogsaa Ændring i Bestemmelsen om, hvor langt det Ophold skal være, som danner Grundlaget for Skattepligten. Og allerede med Hensyn til dette vil jeg da straks sige, at der ingenlunde var Entighed mellem Rigsdagens Ting. Det var ikke saa lidt forskellige Opfattelser, der gjorde sig gældende her. Men det var for Resten nok muligt, at man kunde være kommen hinanden i Møde paa dette Punkt. De Bestemmelser, der ellers vare blevne optagne her, vare ikke af en anden Bestaenhed, end at man sikkert ogsaa kunde være bleven enig derom. Men det Lovforslag, jeg her taler om, havde ved Siden af disse Bestemmelser tillige Bestemmelser om en Omordning af Ligningsmyndighederne, om Indførelsen af en mellemkommunal Skattefordeling og endelig Bestemmelser om ny Skatteobjekter, nemlig Beskatning af Aktieselskaber og deslige samt Indførelsen af Bygningskyld. Med Hensyn til disse tre Punkter, nemlig af Ligningsmyndighederne, den mellemkommunale Skattefordeling og Bygningskylden, er Forholdet dette, at man fra forskellige Sider stod hinanden temmelig fjernt. Jeg tror, man tør sige, at Tiden endnu ikke var kommen til, at man kunde mødes med Hensyn til Bygningskylden, at vi med Hensyn til Forandring i Ligningsmyndighedernes Organisation sikkert havde for os en saa stor Forskel i Opfattelsen, at den ikke let vilde kunne udjævnes i den nærmeste Tid, og endelig hvad den mellemkommunale Skattefordeling angaar, at man var bleven paa det rene med, at i den Form, hvori Reglerne nu vare blevne fremsatte, vilde man ikke have dem. Saaledes som det sidste Lovforslag var affattet angaaende den mellemkommunale Skattefordeling, var Lovforslaget fuldstændig korrekt. Det gik jo ud paa, at Opholdskommunen skulde vedblive